

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábos poltánsz egyzeri hirdetésnél 9 kr., többzeri hirdetésnél 7 kr. — Bélyegdíj 30 kr. Hirdetéseket és díjakat HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez küldjük. Előfizetési pénzek Darnay Kalmánhoz, a kiadó hivatal főnökéhez küldendők. Kéziratokat nem küldünk vissza.
Egész évre	4 frt.	ÉLES KÁROLY.	
Fél évre	2 frt.	A kiadók nevében:	
Negyed évre	1 frt.	Lukonich Gábor dr.	
Egyes szám ára 10 kr.		Bárdi György dr. Darnay Kalmán.	

Méhészet.

Az állam, a község egyre több követeléssel lép föl az egyessel szemben. A közterhek napról napra fokozódnak. De fokozódik a családfenntartás terhe is. Az életviszonyok nagyon megváltoztak. Megváltoztak a nép minden rétegében, így kisgazdáink, földműves osztályunk körében is. Ezek a viszonyok napról napra több igényt támasztanak, melyeknek kielégítése folytonosan fokozza a megélhetés gondját. E magán- és közterhek egyesülten súlyos anyagi gondokat rónak a családfejtartásra s nyomukban oly gyakran jár az elszegényedés, a tönkrementetés ijesztő réme.

Mert a köz- és magánigények emelkedésével nem járt karoltva a jövődelmeknek fokozása is; nem járt együtt új és új pénzforrások nyitása, melyek az emelkedett életigények kielégítésére a szükséges eszközöket szolgáltatnák. Vidékünkön is azt kell konstataciónknak, hogy népünk ma is csak azokra a forrásokra támaszkodik, mint évtizeddel azelőtt. Űzi a két fő gazdasági ágat, a gabonatermelést és a szőlőművelést. Erre a kettőre van alapítva, e kettőnek sorsához van fűzve egész életalapja, napról napra, évről évre. A szőlőművelés immár igen roskatag alapot ad, a gabonatermelés pedig nemcsak az időjárás szeszélyeitől függ, hanem világhatalmi érdekek, spekulációk, politikai konstellációk alakulásának lapdajütéke.

Azért sürgetjük már nem egyszer bizonyos gazdasági mellékágak kultiválását. Ilyen

mellékforrásai népünknek, leszámítva némi kis gyümölcstermelést, egyáltalában nincsenek. A háziiparnak egyetlenegy nemét sem űzi, a kosárkötés, a szalma és gyékényfonás, a seprű- vagy kefekötés stb. munkáját éppen nem ismeri. Pedig ezek nemcsak a tél unalmának elűzésére szolgálnának, nemcsak a pálinkáspatikoktól, korcsmáktól vonnák el, hova a semmittevés télettségé és unalma is űzi, hanem egy kis sóra, liszire, adóra valót is hajtanának a ládafiába s apasztanák azokat a súlyos gondokat, melyekkel a családfenntartás jár.

A selyemtenyésztést népünk legfőbb hírből ismeri. Hiába szállítják helyébe a szederfák csemetéit, a hernyók petéit s könnyítik meg minden lehető módon a termelést, népünk még mindig érzéketlen maradt a gazdasági ág iránt, holott egyes vidékek ezreket vesznek be a gubókból.

Ehhez teljesen hasonlóan vagyunk méhésztellel. Városunk és vidékünk méztermelésére említésre nem méltó csekélyesség, semmi. Hasznos, jövődelmet hajtó foglalkozás ez is, csak hogy hiányzik az érzék, az érdeklődés, a kezdeményezés, mely az eddigi vastag közönyt megtörve, a méhek tenyésztését elterjeszse, általánossá tegye.

Pedig annál könnyebben rákaphatna népünk a hasznos méhek tenyésztésére, mert a méhes berendezése vajmi csekély befektetést kíván. A méhes fölépítését a legtöbb földműves maga is elvégezhetné, mert népünk rendszeren jó furó-faragó, tehát csakis a hozzá-

való anyag kerülne némi kis pénzbe. A méh-tenyésztés alapjául azután elég volna egy-két kas is. Kezdetnek nem is kell több. Ezzel már gyakorolhatnák a méhekkel való bánásmódot s midőn ezt elsajátították, abból az egy-két kaptárból berendezhetnének akkora méhest, amellyel életviszonyaik mellett megmérkőzhetnének.

Annál nagyobb eredménnyel kecségetet pedig a méhek tenyésztése, mert újabban a fellendült fatenyésztés is, midőn a községek tereit, uccáit, az utak mellékét mindjobban befásítják, igen jó mezőül szolgálna a hasznos és szorgalmas kis állatoknak.

A méztermés azután kétféleképpen is szolgálna a kisgazdát. Háztartását ellátna mézzel, ami pénzmegtakarítással járna, a fölösleget pedig piacra bocsátaná. E piac azután hovatovább keresetesebb lesz. A saccharinnak kitiltása és a cukornak bizonyosan bekövetkező drágulása következtében élénkíteni fog a méz iránti kereslet. Így a gazda középszerű méhesből is 180—200 korona évi jövődelmet kapna, ami az ő viszonyai között bizony számottevő összeg.

Abafy József méhészeti vándortanár f. hó 17-én Sümege, 8 án pedig Z.-Sz.-Gróton tart előadásokat. Meglátjuk, minő érdeklődést tanusít közönségünk ez előadások iránt. Eredménye leginkább akkor lenne, ha egy-egy apostolt tudna szerezni a méhészet ügyének, aki azután meleg szeretettel karolná föl vidékünk méhészetének fejlesztését és megnyerné az eszmének a nagy közönséget is.

Az Unió emlékezete.

1898. május 30. án.

Magyarok, gyertek ünnepeljünk!
Szorjunk két kézzel áldást és virágot
E napra, melyen ismét egybeforrt
A „két országos nemzet”, a magyar.
Most ötven éve!
Tavaszi idő volt akkor is, de szebb;
Mert nemcsak a föld volt virágos,
Oh nemcsak a rózsafa ága,
— A honfi-szívek milliói is.
Tavaszi-idő volt akkor is, de más.
Viselő volt a század
Nagy, nagy napokkal,
Édes, borzongós sejtellemmel.
Lent hadi lobogók
Próbálgatták már ifju szárnyukat,
S a hadak utja odafele,
Megmozdult Csaba népe. —
. . . . . Ilyen időben volt a közfogásunk.
Nem közfogás! Két fél csillag bolyongott
Halaványuló fénnnyel a magasban,
Ezek találtak együvé megint,
Hogy soha többé szét ne váljanak!
. . . . . Oh legyen áldott emlékek örökké,
Kik lobogó, ujjongó szívek
Állottak ottan, e szent frigykötésnél!
Hol van az a nemzet imádság,
Mely méltóképp' mondhatná el irántuk
Az unokák hálás érzéseit?
Hol van az a nemzet imádság,
Mely csak *hozzád* méltó lehetne,
Hajnali pacsirtája,
Jövőbe érző vihar madara

Az Uniónak:
Petőfi!
Oh én „vitéz vezérem,
Dicső tábornokom”.
A te halálad az Isten pecsété
Az Unió.
Azért jöttél meghalni ugy-e hozzánk,
Hogy a nagy Alföld rezgő délibábját
Tüzd fel elomló koszoru gyanánt
Az Unió menyasszony homlokára? !
Virágosabb a rét azóta
A segesvári síkon;
S megöttek itt a bércek, völgyek,
Mióta Erdély
A te nagy szived pantheonja lett.

. . . . . Emlékeztük,
A haló poruk is
Örökké legyen áldott!
Mert hamarosan eljövénnek
A „nagyszerű napok”.
A frigykötést — óriás tűzpróbaképpen, —
Égszakadás, földindulás követte.
Fél Európa dőlt az Unióra,
S megállta a tűzpróbát emberül ez!
A rádobott követ
Menykövel tudta visszadobni.
S az egyesült haza egére,
Szép hivatató szóra,
Mind visszajöttek, hazaszálltak
A régen bolygó csillagok.
Letűnt dicsőségünk csillagai.
. . . . . Tudjátok-e,
Mi volt ez a hivatató szó?
„Rajta magyar,
Előre székely!”

Hajh, sokszor fogják visszaverni még,
— Tudom én, tudom én, —
Az eljövendő századok,
A messze kéklő bércek,
Azt a dicsőségben fogamzott
Édes szálló igét:
Rajta magyar,
Előre székely!
S mindannyiszor majd felragyog
Erdély hegykoszorúja rá,
És gyönyörtűség rezeg át
A Duna-Tisza széles rónaságán . . .
S az Uniót mindannyiszor megáldják! !

Szabolcska Mihály.

A gyöngyhalász.

— A SÜMEG ÉS VIDÉKE eredeti tárcája. —

Irta: Tölgyessy Mihály.

Drágaságai közt ül boltjában az ékszerész.
Van itt minden, ami szívet szemet gyönyörködtet,
Kalifornia és Klondyke aranybányának kincse,
az afrikai gyémántmezők csillogó termése, a
tengerfenék rejtelmes homályából napfényre hozott
gyöngyök és korallok garnadába rakva
várják a bőkezű vevőt.

Csak egy hiányzik — egy igazi gyöngy,
valamennyi kincsénél, minden földi gyémántnál
becsesebb. Az ékszerárust hidegen hagyja mindez
a sok kincs — az ő szívet nem gyönyörködteti
csillogó ragyogásuk — neki valami egyéb kellene.
— Kop, kop! Kocog valaki az ajtón.
— Tessék!

Leginkább a lelkészekre, a tanítókra és jegyzőkre vár e misszió, ők lehetnének a méhézet ügyének is legelkeesebb apostolai.

A köztisztaság.

A nyári idők beálltával halomszámra érkeznek a hatásvégi rendeletek és szigorú utasítások arra nézve, hogy az uccák, terek, középületek szennyétől, piszoktól megóvassanak, a gázról, dudvától megfúvatassanak, más, mint valami szűró készülék, felfognak minden fertőző anyagot.

Azt mindenki igen jól tudja, hogy a tisztatlanság — más egyebtől eltekintve — a ragadós betegségek legfőbb terjesztője és előmozdítója. S mindezek dacára a mi uccáink nagy része, tereink s középületeink környéke pedig kivétel nélkül bemutatja hatalmas és változatos flóráját, s még a nem botanikus is szép tanulmányt tehet a növényismeret terén. Mindenkinek méltó bámulata tárgya lehet a ritka szép példányú lapulevelek, bolondító csalmatok, maszlagos redősirom, pettyes bürök, sisakvirág, farkasborostyán, fekete hünnyor. Vannak azonban azután hasznosak is. Ott a bodza, mályva, szikfű, a különféle menta-fajok stb. Vannak terek, melyek hibelegeltetésre alkalmas füveket szolgáltatnak stb. stb.

De la valaki nem az uccán akarja növénytanú ismereteit gyarapítani s a tisztaság és rend iránt érdeke is van, az a legnagyobb megütközéssel nézi azokat a botrányos állapotokat, melyek e tekintetben itt uralkodnak. Pedig abból a kétezeren jóval felüli kezi és igás napszámból talán lehetne valamit a város tisztántartására is fordítani, hogy a gáz, dudva és gyom ne verné fel szelvényben-hosszában az uccákat és tereket.

A házak előtti járdák tisztogatása és há nem is jó, de legalább járható állapotban tartása az egész világon a háztulajdonosok kötelessége, de nálunk ezeket a gyalogjárókat nagyrészt a természet örök törvényei intézik, s hogy rossz vagy rosszabb, az az időjárás szeszélyétől függ. Arra bizony még az a bizonyos öreg ember sem emlékszik, hogy a háza előtti gyalogjárót nem gondozó háztulajdonos erre nemhogy kényszerítve, de még csak bárkitől figyelmeztetve is lett volna valaha.

Arról pedig, hogy ezen gyalogjárókat mindenki úgy készíteti el, amint éppen neki tetszik, nem is szólok, valamint nem akarom említeni azon gyalogjárókat sem, melyek ki vannak ugyan kövesre, de azon végighaladni valóságos giannaszitka számba megy.

Ezeket a sajnos állapotokat pedig — ahol a hozzá szükséges anyag oly könnyen hozzáférhető és olcsó — egy kis jó akarral, a város előjárósága részéről pedig egy kis helyes érzéssel és némi utátekintéssel igen könnyen lehetne segíteni és kérjük is a város előjáróságát, hogy a közönség egészsége, a köztisztaság és rend iránti érdeke és már általános hangoztatott jogos kifakadásai miatt is ezeket az igen régi s annyiszor felújított panaszainkat végre valahára meghallgathatja s a város közönsége érdekében történt felszólalásunkat megszívlelni, s annak mielőbbi orvoslásáról gondoskodni siessen.

Vidéki színészetünk.

Vidéki színészetünknel az első kérdés még mindig a megélhetés.

Csakugyan hihetetlen, mennyire el van még hányagolva Magyarországon a vidéki színészet. Mindenki érzi a rendezett színészet viszonyok szükségét.

Eddig a kormány egyedül a fővárosi színházakat dődelgette. Oriási összegeket költ el az operának a fentartására, amely sem a nemzeti előadó művészetet, sem a nemzeti zenét nem fejleszti. 1884-től 1894-ig a magyar királyi opera 6.8. 0.000 frt. állami és udvari segélyt emésztett fel, mely horribilis pénz legnagyobb részében idegen zenészek, idegen dalosok és idegen komponisták zsebeibe ment. Hová tudtuk volna fejleszteni ezen összeggel ami vidéki színészetünket?

Volt-e igazság abban, hogy míg az állam az egész ország színészeti igényeire csak rongyos tíz, majd huszezer forintot fordított, addig a fél millió lakossal bíró budapesti színházakat évenként 400.000 frttal segélyezte? Az aránytalanság oly nagy, a kegyetlenségig menő méltánytalanság oly szembeszökő, hogy az ember nem talál szavakat megbotránkozásának kifejezését adni.

Semmiéle színészet nem prosperálhat manapság anyagi támogatás nélkül. Teljesen kifejlett művészzettel bíró államok Franciaország, Olaszország, Németország nagy segélyekben részesítik vidéki színészetüket. Francia és Olaszországban a városok teljesítik e feladatot, Lyon 400.000, Bordeaux 300.000 frank szubvenziót adnak színházainak; a Milanói Scala, a Velencei Fenice, a Nápolyi San-Carló városi műintézetek. Németországban 17 udvari színház van. Ausztriában, Prága (két színház) Grác, Lemberg, Brünn, Salzburg, Laibach, Innsbruck, Triest stb. városokban *Landes teaterek* léteznek, melyeket a különféle tartományi budgetből táplálnak.

Csak Magyarországon nem adnak a vidéki városok színházainak semmi közpénztárból segélyt, — az egyedüli közösvári nemzeti színház kivételével. Jól tudom, hogy egyes városok, mint Debrecen, Temesvár, Kassa stb. — nyújtanak egy kis anyagi támogatást. Gondolom az utóbbi tekintetben eddig Temesvár hozta meg a legnagyobb áldozatot — körülbelül évi 8000 frtot. De mielőtt elenyésző csekély istápolás ez a mai kor roppant igényeivel szemben, amelyek mindig fokozódnak. Hisz ma már Magyarországon is 7—8000 frt grúzi költségvetése van egy elsőrangú társulatnak, hozzá a napi kiadások, jogdíjak — hogy 10 ezer forint havi bevétel nélkül egy Pozsony, egy Arad egy Szegeden nem lehet az igazgatónak magát fentartani. Hogy vegye be most már az igazgató ezt a nagy összeget azokkal a kis helyi árakkal? 4—5 forintos páholyok, 80—100 kros zártzsekek! Hja, de ha a mi vidéki közönségünk többet nem tud fizetni. . . .

Szükségtelen, hogy itt a rendezett, föladatának magaslatáig álló színészetnek hatását vázolja a nemzeti irodalom, a művészet, a társas élet, a nyelv terjedésére nézve. Mindenki érzi, tudja, hogy a helyeken színészetünk mily feladatokat lenne hivatva megoldani. Elég, ha arra hivatkozom, hogy a nemzetiségi kérdés hazafiás irányban való megoldását semmi sem

vinne annyira előre, mintha egyes vegyes nyelvű vidéki városainkban állandó, szolid alapokra fektetett színházaink volna. Hisz több helyütt még a német muzsa konkurál a magyarral — és nem tudjuk legyőzni amant. Miért? Mert magára hagyjuk a magyar muzsát, sőt sokszor rosszabb viszonyokat teremtünk neki, mint az idegennek. Meghoesájthatatlan könnyelműség, több — valóságos bűn.

Vége Perce! Dezső belügyminiszter meghallgatta a vidéki színészetnek két évtized óta hangzó panaszait, jalkiáltásait s kidolgozta a javaslatot, amely szerint a vidék színészet elárvelt ügyét rendezni s lábra állítani akarja. Ha e javaslat, mely f. hó 16-án kerül az összehívott ankét bírálata alá, megvalósul s ha az állam segítségéhez a magyar társadalom fokozott pártfogása járul, úgy színészetünk végre kiemelkedik sanyaru helyzetéből s megizomosodva képes lesz azoknak a nevezetes kultur feladatoknak megoldására, melyeknek nyomán a magyar szellem és nyelvnek hódítása, a nemzeti művelődés intenzív fejlődése jár.

Városunk küldöttsége Wlassics miniszternél.

Folyó hó 6-án Lukovich Gábor dr. városi képviselő vezetése alatt Mild Mihály prépost-plebános, Kondor József városbíró, Barkóci Károly városi képviselő és Faludi Antal városi pénztárosból álló küldöttség tisztelettel Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszternél, hogy az angolkisasszonyok nevelőintézetének ügyét meleg pártfogásába ajánlja.

A miniszter a küldöttséget 11 órakor a képviselő házában fogadta. Lukovich Gábor dr. a következő beszédet intézte hozzá:

Nagyméltóságú miniszter ur, kegyelmes urunk!

Nagyméltóságod előtt megjelenve, Sümeg város egy régen óhajtott ügyét és kérelmét bátorokodunk Nagyméltóságod atyai bölcsességébe és kegyes pártfogásába ajánlani.

Nagymélt. Hornig Károly báró veszprémi megyés püspök úr és Sümeg nagyközség közt 1897. szept. 28-án szerződés létesült, amely szerint ő nagymélt. hajlandó átvenni a kisdudovát, a róm. kat. jellegű elemi leányiskolákat, ezeket kiegészítve annyi parallel osztállyal, amely nyitni a törvény megkiván, továbbá a jelenlegi két osztályú felsőleányiskolát átalakítja 4 oszt. polg. iskolává, s ezeket minden kívánalomnak megfelelően felszereli s internátussal egybekötve kellő képesítéssel bíró angol kisasszonyok vezetésére bizza. Ő nagy-n. kijelentette, hogy ez intézetet a mai kor igényeihez és az iskolai törvények kívánalmához mérten, semmi áldozatot nem kímélve akarja létesíteni, s városunkat egy kiváló intézettel ellátni. Megyés püspökünknek a város irányában tanúsított áldozatkészségét a város közönsége valláskülönbőség nélkül a legnagyobb hálával és köszönettel vette, abban a biztos tudatban, hogy az intézet létesítése által fejlődésében visszamaradt városunk ki nem számítható erkölcsi és anyagi előnyben fog részesülni. A város közönsége a legnagyobb örömmel fogadta ő nagyméltóságának kegyességét azért is, mert igen jól tudja, hogy a város mostoha anyagi viszonyai lehetetlenné teszik, hogy a mostani sem a törvényszabta követelményeknek, sem egyéb kívánalmaknak még nem felelő leányiskoláit arra a pontra emelje, melyen állania kellene.

Zalavármegyének 1897. évi dec. hó 13-án tartott törvényhatósági bizottsági közgyűlése minden vallási és politikai tekintetek mellőzésevel, egyedül a közjót, a megye tanügyének hathatós emelését és előremozdítását vette figyelembe, s a bemutatott szerződést és képv. testületi határozatot egyhangulag a legnagyobb lelkesedéssel jóváhagyta.

Most midőn Sümeg város közönsége nevében megjelentünk nagyméltóságod előtt, a legmélyebb tisztelettel és alázattal kérjük, legyen kegyes a városunkra nézve nagy erkölcsi és anyagi előnyöket biztosító, a megye leánynevelését s általában tanügyét előmozdító s a város közönsége által valláskülönbőség nélkül hön óhajtott s Zalavármegye közgyűlése által is megerősített szerződést a legkegyesebben jóváhagyni.

A miniszter lekötölező szíveséggel fogadta a küldöttséget, melynek tagjait valóságos elragadta s azzal a biztató igérettel bocsátotta el, hogy mint minden nemes és üdvös eszmének pártfogója, ez ügyet is melegen szívén viseli s rajta lesz, hogy a város fölterjesztése minél előbb elintézését nyerjen.

Fontoskodó arccal, nyájas hajlongások közt egy ismeretlen lép be.

— Hoztam valamit önnek! Mondhatom rendkívüli, nagyszerű! Ilyen még nem volt a világon, éppen önnek való!

Elővesz egy pompás keleti gyöngyöt és sugárzó arccal felmutatja:

— Nagyszerű!

A gyöngy felülmul minden eddig létezőt! A hiderabadi Nyzám híres kincstárában sincs hozzá fogható! Nézzó ezt a ragyogást! A pir-kadó hajnal rózsapírja csak halovány utánzata e drága gyöngy rózsaszínű ragyogásának.

Az ékszerárus megnézi a gyöngyöt — valóban nagyszerűnek látszik.

— De vizsgáljuk csak meg közelebbről! gondolja magában és rálehel a gyöngyre, aztán könyökével végig törli.

— Vegye ezt a gyöngyöt, — nem látja, hogy *ki van festve*.

A kufár szégyenkezve viszi el a portékáját.

— Hej, hol kapok én igazi gyöngyöt! sóhajtott fel az ékszerárus.

— Kop, kop! Megint kocogtatnak.

— Tessek!

Benyit az előbbi ember.

— Uram! — ugymond — tudom már az ön izését! Ön a valódit, a belső értéket, a beltartalmát szereti. Ez az!

Es felmutat egy másik gyöngyöt. Diszkrét fénye, edes csillogása igazán elbűvölő. Ez már csak nem hamis?

— Ohó, várjunk! gondolja magában az óvatos ékszerész. Pillantsunk csak a dolog mélyére. Elemezzük egy kicsit a drága jószágot,

valjon kiállja-e a tűzpróbát? Keressük az Achilles sarkát?

Nagyító üveggel nézi, egy helyen meg is karmolja.

Már most eleget tudok! mondá és a gyöngyöt visszaadja:

— Ez is hamis! *Es is olyan mint a többi!*

A kufár pirulva elsomfordál.

— Hol kapok én nekem való gyöngyöt! sóhajtt fel az ékszerárus. Már most magam csapok fel gyöngyhalásznak!

A gyöngyhalászkóról tudva van, hogy életük kockáztatásával szállanak le a tenger mélyébe. Ott van az igazi gyöngy — profán te kintetektől elrejtve, kagylók biztos méhébe zárva!

Tengor az emberi élet, az egyes családok benne a gyöngytermő kagylók! A gyöngyhalász szerencsésen kihálászta egy ily kagylóból a gyöngyöt s diadallal viszi nem az üzletébe, hanem a tulajdon fészkebe.

Es e peretől fogva szívébe zárja a gyöngyöt, féltő gonddal óvja és végtelenül gazdagnak érzi magát általa. Azt mondja, hogy egész bojtjának minden kincsét odaadná ezért az egy gyöngyért!

Hej, de kevesen vannak ma már, kik ily igazi gyöngyre halásznak és milyen sokan vagyunk, akik a sárga, csengő aranyértékű gyöngyért szívesen odaadnák azt az igazi gyöngyöt, melynek megbizásától függ az igazi, a felülnulhatatlan, a legedesebb boldogság.

Ugy-e, ezért tudjátok, hogy mi az az igazi drága gyöngy? . . .

H I R E K.

— **Személyi hír.** Soós Pongrác, a nagykanizsai anyakönyvi kerület felügyelője folyó hó 8-án városunkba érkezett, honnan a járásunkban levő anyakönyvi hivatalok megvizsgálására rándul ki.

— **Ürnap.** A katolikus vallás nagy ünnepe, ürnap, folyó hó 9-én volt. Reggel 4 órakor mozsarak dörgése jelentette az ünnepet. A plebánia-templomban 9 órakor fényes istentisztelet tartott *Mild* Mihály prépost-plebános, utána megindult a négy zöld lombból alkotott és virágokkal és szent képekkel szépen díszített sátorhoz a nagy körmenet, melyen az imponzans közönségen kívül a helybéli iskolák, a tüzoltóság, az iparos ifjak egyesülete és a katolikus legényegyesület testületileg vett részt. A merre a menet elvonult, az ablakok virágokkal díszítve és kivilágítva voltak.

— **Hazafias ünnepek.** A sümegi ipariskolában folyó hó 5-én, vasárnap tartották meg a hazafias ünnepet a millenium és a koronázás évfordulójának is emlékére. Az ünnepet a *Szózat* nyitotta meg, *Kellemen* Károly dr. igazgató neuzetünk ezeréves történetének eseményeit és kiváló alakjait mutatta be találó vonásokban, *Éles* Károly pedig a hazaszeretetről tartott felolvasást. *Matis* Károly, *Baner* Endre, *Kovács* József és *Pek* Sándor hazafias versei egészítették ki az ünnepélyt, melyet a *Himnusz* zárt be.

A *reális* iskola ünnepe 8-án volt. A tanulók a *Nemzeti dal* elnevelvén, *Kellemen* Károly dr. igazgató ismertette az ünnepély célját, majd *Takács* Gyula tanár szép felolvasásban szólott a tanulók szívéhez. A *Himnusz* elnevelése után a plebánia templomba vonult az ifjuság, hogy résztvegyen a hálaadó istentiszteleten.

A *felső leányiskola* és az *elemi iskola* közösen tartották az ünnepet. A Te-Deum után a Ramassetter-ház arnyas udvarára vonultak, ahol a *Szózat* után *Banfi* Alajos köpdületes beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt, megemlekezve az ezer évet éli hazáról és I. Ferencc József királyunkról. Erre a tanulók *Arpad apánk* kezdetű dalt énekeltek, *Grósic* Marianna felsőleányiskolai tanítónő felolvasást tartott, remekül eltalálva a hangot, melyen a gyermek szívéhez és gyermek szívéhez szólni kell. Utána a felső leányiskola *Kiralydal* című szép duettja következett, majd *Barkóc* György IV. elemi osztályu tanuló szavalt igen szépen *Palágyi* Lajosnak az *Ezeréves jubileumra* című költeményét. Ugyancsak a felső leányiskolának *Jó honfiak, honleányok* kezdetű éneke után *Némény* Mariska Lisznyai Kálmánnak *Honfi-hét* című költeményét szavaltta el, mire a tanulóknak *Himnusz*a bezárta az ünnepélyt.

A *csabrendeki m. kir. állami elemi népiskola* f. hó 8-án a koronázás és hazánk ezeréves fennállásának emlékére hazafias ünnepélyt rendezett. 1/2 8 órakor ünnepélyes istentiszteletet *Osadinszky* György r. kat. s. lelkész tartotta. Istentisztelet után nemzeti lobogó alatt a növendékek tanítóik vezetése alatt a felkészített iskola udvarra vonultak, ahol szép közönség is gyűlt egybe. Az iskola énekkara az ünnepély műsorát a *Himnusz* éneklésével kezdte meg, utána *Farkas* Sándor ig. tanító megnyitó beszédet tartott, melyben hazafiságra serkentette a tanulókat. A beszéd a hallgatóságra is jó benyomást tett. Alkalmi szavalatot mondtak: *Kiss* Mariska VI. o. leánytanuló *Mi a hazá?* Maj. tányi *Flórád*; — *Kohn* Imre IV. o. tanuló *Magyar zászló* Pósa Lajostól; — Ezután következett *Sümeghy* József állami tanító által elmondott ünnepi beszéd, mely történelmi vonatkozásokkal telve, szív és lélekhez beszélt. E beszéd elhangzása után Magyarország megkoszorúzott térképe előtt *Lengyel* Elza IV. o. leánytanuló beszédet mondott, majd az énekkar lélekemelően énekelte el a *Fóthi dal*t. *Hegyi* János V. oszt. t. *Jó honfiak, jó honleányok* című költeményét Pósa Lajostól szavaltta, végül az isk. énekkar a *Szózat*ot énekelte, melyet az isk. ünnepély véget ért. Délután a növendékek zenekíséret mellett vonultak ki az erdőbe, hol a tantestület sikeres tavaszi mulatságot rendezett, mely késő estig kitünő hangulatban tartott. A mulatságon számos vendég vett részt.

— **Nagyszeres rablógyilkosság kiderítése.** Adler Jakab, somogy-szilli koreszmáros és neje, valamint egy 14 és egy 11 éves leánya két évvel ezelőtt borzasztó gyilkosságnak estek áldozatul. A dolog így történt: 1896. június 17-én éjjel után 2 órakor ismeretlen emberek felkötötték Adler Jakabot, hogy adna nekik pálincát; de alig nyitotta ki az ajtót, egy fejszeccapás széthasította koponyáját. Adlerné, ki férje segítségére sietett, szintén a gyilkosok fejszeccapásai alatt vérzett el; hasonló sors érte két leányát, kik a zajra fölébredvén, térdre hullva könyörgtek kegyelemért, de a kegyetlen rablók félve a fölismeréstől, könyörtelenül lefejezték a leányokat is. Csupán egy 5 éves, ki félelmében az ágytakaró alá rejtőzött és a bőlcsőben szendergő csecsemő maradtak életben.

A hatóság azóta szünet nélkül nyomozta a tetteseket, de mindezekig eredménytelenül. Tünetek ugyan elfogatások, de bizonyítékok hiányában a gyanúsítottakat szabadon kellett bocsátani. Most a pacsai csendőröknek sikerült a gyilkosokat *Bogdán* Péter és *Kalányos* János teknővájó cigányok személyében kézrekeríteni, kik a gyilkosságot beismerték. Vallomásuk szerint a gyilkosságban *Csonka* József, *Kalányos* Vendel, *Orsós* Treszka és *Orsós* Juli cigányok is mint bűnrészesek segítettek. Ez utóbbiak nyomozására a zalaegerszegi csendőr-szárnyparancsnokság a kellő intézkedéseket megtette.

— **A helybéli iparisiskolában** a vizsgálat f. hó 19-én (d. e. 9 órakor) lesz a reálisiskola I. oszt. termében. Vendégeket szívesen fogad az igazgató.

— **Méhészet.** *Abaffy* József méhészeti vándortanár f. hó 17-én délelőtt 10 órakor a kaszinóban előadást tart. Ajánljuk közönségünk meleg érdeklődésébe.

— **Belfrös.** *Karácsonyi* István galsai lakos kamarájába folyó hó 2-án betörték s abból többféle holmit elloptak. A gyanu veszprémmegyei cigányokra esett.

— **Kinevezés.** *Kunc* Adolf csornai prépost prelátus *Mes* Ráfael keszthelyi főgimnáziumi tanárt *Türjére* jószágkormányzóvá és plebánossá nevezte ki.

— **Fürdő.** A sümegi közfürdő a hét folyamán megnyitott s máris többen élvezték testedző és erősítő vizét.

— **Athelyezések.** A földmivelésügyi miniszter *Vertan* Jenő szőlészeti és borászati felügyelőt *Tapocáról* *Ménésre*, *Schöppner* Samu szőlészeti és borászati felügyelőt *Tapocáról* *Dicső-Szent-Mártonba*, *László* Zsigmond szőlészeti és borászati gyakornokot *Tapocáról* *Fehértemplomba* helyezte át. Az ekkép megürült tapolcai szőlészeti és borászati felügyelői állásokba *Suly* Antalt *Tapolcáról* és *Bergleiter* Józsefet *Szegszárdról* helyezte át. *Guzmán* Dénes szőlészeti és borászati felügyelőt pedig *Misztótfaluból* *Csáktornyára* helyezte át.

— **Közgyűlés.** A sümegi iparos ifjuság egyesülete folyó hó 9-én *Eitner* Jenő elnöke alatt rendkívüli közgyűlést tartott. A megüresedett jegyzői állást *Balasics* Józseffel töltötték be, míg a választmányt *Gróf* *Tivadár*, *Szűjártó* *György*, *Varga* *Aladár*, *Siber* *Ferenc* és *Károlyi* *István* tagokkal pótolták ki.

— **Uj iparvállalat Sümegen.** A *Sarvalyi* hegy pompás bazaltjának kiaknázását célzó *Sümegi bazaltbánya* részvénytársaság június hó 6-án *Budapestben* megalakult. Az igazgatóság tagjai *Szabély* *Gyula*, *Eitner* *Sándor*, *Eitner* *Zsigmond*, *Rainprecht* *Antal* és *Stein* *Miklós*, a felügyelő bizottság tagjai pedig *Bárdó* *György* dr., *Epstein* *Vilmos* és *Kohn* *Ignác*. A vállalat alaptőkéje 200.000 korona. Melegen üdvözlözzük városunknak és vidékünknek ezt a nagy iparvállalatát, amely számos embernek munkát, családjainak kenyeret ad s e mellett fontos közérdekeket is szolgál.

— **A helybéli reálisiskola vizsgálatának sorrendje:** 16-án vallásan I—IV. oszt. 17-én magyar, német, földrajz I. oszt. Ugyanaz nap d. u. 3 órakor tornavizsgálat és tornaverseny. 18-án természetrajz, számtan, mértan II. oszt. 20-án magyar, német, francia, történet III. oszt. 21-én algebra, vegytan, mértan, rajz IV. oszt. 22-én természetrajz, számtan, mértan, I. oszt. 23-án magyar, német, földrajz II. oszt. 24-én fizika, számtan, mértan, rajz III. oszt. 25-én magyar, német, francia, földrajz IV. oszt. Ugyanaz nap d. u. 2 órakor ének I—IV. oszt. gyorsírás III—IV. oszt. A vizsgálatok d. e. 8 kor kezdődnek, helyiség: I. oszt. tanterem; 29-én fél 8-kor mise, utána záróünnep. A szülőket s érdeklődőket szívesen látja az igazgatóság.

— **Meghívó.** A sümegi tüzoltóegyesület június 26-án, rossz idő esetére pedig 29-én a lövészársulat helyiségében tavaszi mulatságot rendez. Belépő díj egy korona. Kezdeté delután 4 órakor. A tiszta jövődelem az egyesület ruhálatját lesz. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hirdalban nyugtáz az egyesület. Melegen ajánljuk közönségünk figyelmébe e humánus egyesület tancmulatságát.

— **Nyári mulatság.** A sümegi nyári mulatságok elítje, a lövészársulatnak lövő és tekézőversenyyel egybekötött tancmulatsága folyó hó 9-én folytat le régi jó hírnévhez méltóképpen. A versenyt már delután két órakor megkezdtek s bizony nyolcra járt az idő, midőn végre a közönség élénk érdeklődése mellett kiírdették a következő eredményt. A lövőverseny győztesei: *I. Mall* *Vilmos* (Eötvös) 29 egységgel két bronz lovagszobor, *II. Mayer* *István* 23-mal lándzsás lövmérő, *III. Krizmanics* *János* 22—11-gyel diszes óra, *IV. Némény* *Kálmán* 22—7-tel golyós fegyver, *Sümegi* *Tivadár* 21-gyel vadász szék nyeregményt vitt el. A tekézés győztesei: *I. Gaal* *Péter* (Káptalanfa) 15 bábuval táskat, *II. Hladny* *János* 14-gyel képeret, *III. Horvát* *János* 13-mal tükröt, *IV. Gondó* *Albert* 13-mal nap-tárt, *V. Mall* *Vilmos* 13-mal dohánytartót nyertek. A nyeregmény tárgyak mind izléses szép

cikkek voltak. Bizony ráborult az alkony a kerti helyiség dús lombzatú fáira, midőn a fiatalok táncra perdték. A lombok sátorában gyűlöltek a tarka lampionok, a cigány rákezdett a lassú magyarra, a fiatalok festői csoportba olvadt össze, hogy áldozzon *Terpszikoronak* ifjúi kedvvel és aranyos kelettel. Jelen voltak: *Bánfi* *Alajosné*, dr. *Bárdó* *Györgyné*, *Bozó* *Manóné*, dr. *Eöry* *Szabó* *Jenőné*, *Füix* *Gyuláné*, dr. *Kellemen* *Károlyné*, *Kijázt* *Gyuláné*, *Koltay* *N. né*, *Kovács* *Lászlóné*, *Krisztinkovich* *Józsefné*, *Mayer* *Istvánné*, *Luiszer* *Lajosné*, *Láng* *Sándorné*, *Pintér* *Lajosné*, *Schnitzler* *Jákóné*, *Sörös* *Zoltánné*, *Sümegi* *Tivadarné*, *Stiaszay* *Jánosné*, *Szalimay* *Józsefné*, *Tomka* *Kálmánné*, *Baboss* *Mariska*, *Bánfi* *Ilona*, *Bohuniczy* *Matild*, *Bozó* *Ilona* és *Magda*, *Fitzik* *Margit*, *Grósic* *Marianna*, *Keményfi* *Gizella*, *Kovács* *Elvira*, *Mészöly* *Róza*, *Mojzer* *Mariska*, *Luiszer* *Linka*.

— **Utra köszön.** Teljes pompájukban ringanak az aranykalászok, titokzatosan zúg-búg a lombdus, zöld erdő. Teli tüdővel szívjuk magunkba a még fiatal esztendőnek életető erejét. Mindjobban közeledik a nyári szabadságidő, a mikor rövid pár hétre lerázhatjuk a nehéz küzdelmet, mindennapi élet nyomasztó bilincseit, — mikor egy kis fantáziával — szabadoknak, függetleneknek képzelhetjük magunkat. Készüljünk rá!... A hölgyek a sétá, fürdő- és a nyárimulatság-toilletteket tanulmányozzák. Ha szükséges, sirnak, ájuldoznak és így apró merényleteket érzéneink szívének, tüzmentes székereink ellon, amelyek a tűznek is ellentállnak ugyan, a nők édes szavának azonban vajmi ritkán. A legfontosabb kérdés mindig az marad: Hová utazunk? A hegyekre, völgyvidékekre, tenger vagy tó partjára? Vagy körutazást tegyünk? Bizony az utazáshoz is érteni kell. Sok tapasztalat és ügyesség kell hozzá. Egy utazás könyvek előszavában mondja írója: „Ha utazol, kényelmesen utazzál. Kényelmesen azonban csak úgy utazol, ha minél kevesebb máhát cipelsz magaddal.”

Különös dolog, hogy a természet szépségeit az utazók mindig hazájuk határain kívül keresik és bámulják. Az ember természetében rejlik ennek az oka. Csak az idegen vonzza és a legritkább esetben az, a mi legközelebb esik hozzá. Svájerül ábrándozunk, Tiróba vágyunk, az ocean partjaira igyekszünk... és elfelejtjük, hogy mily remekszépek a Kárpátaink, mely tündértájakat nyújt Erdély, a Balaton és ezer más vidék. Vagy talán azért a nagy vágy az idegenbe, hogy lefözhessük felebarátainkat. Hogy ne keljen restelkednünk, a mikor azt kérdik tőlünk:

— **Hol töltötte a nyarat?**
Ha mi Fiumét mondunk, 6 Velencével főz le és ha *Poprad-Felkával* búszkélkedünk 6 Zell am Seet vágja ki. Ideje, hogy fürdünk fölkérésében is nagyobb sovinszíták logynék s ne vigyük külföldre az itthon szerzett pénzt.

— **A gabona uzsora ellen.** A földmivelésügyi miniszter az összes gazdasági egyesületekhez és gazdakörökhöz a következő leiratot bocsátotta ki: „Némely vidéken oly ügyetlenség és helybéli üzérkedők működnek, kik a kisebb gazdákat otthonukban keresik fel és azok tájékozatlanságát felhasználva, a termost gyakran olesó áron előre megveszik, a megállapított vételár egy részét kifizetik s az előleg és a szállítandó termény értéke erejéig váltót vesznek, vagy a kiszáradtával általa nem értett okiratot állítatnak ki. Ezek az üzelmek sok keserűség okai, sőt nem ritka esetben egyes kiszáradt tönkrejűtását eredményozik. Ezen visszaélések megállítására céljából kívánatosnak tartom, hogy az egyesület rendelkezésére álló eszközökkel az érdekkörébe tartozó gazdaközönség figyelmét e visszaélésekre hívja fel, — világosítsa fel az ügyleteknél használt szokások és ismert fogásokról s figyelmeztesse az érdekelteket arra, hogy ha a vételügyet a uzsorakölcsön elpalástolására használják fel, az uzsoravétség miatt a kir. bíróságnál feljelentést tegyenek. Egyben figyelmébe ajánlom az egyesületnek, hogy az 1883. évi XXV. t. c. 10. §-a szerint a közigazgatási bizottság felterjesztésére az igazságügyminiszter ur elrendelheti, hogy az uzsoravétség miatt az eljárás hivatalból indíttassék meg. Ha tehát valamely vidéken az uzsoravétség gyakori elkövetésének jelenségei mutatkoznak, helyesen fog az egyesület eljárni, ha a közigazgatási bizottságnál kezdeményező lépést tesz az igazságügyminiszter intézkedésének kikérése iránt.

— **A szőlészeti és borászati felügyelőségek.** A földmivelésügyi m. kir. miniszter a filloxera által elpusztított szőlők felújításának előmozdításáról szóló 1896: V. t. c. végrehajtása s a szőlőművelés terén fokozódó igények kielégítése érdekében a szőlészeti és borászati felügyelőségi kerületek számát 21-ről 27-re szaporította. Vármelegyék az V. és VI. kerületet alkotja. Az V. kerületbe a csáktornyai, alsólendvai, kanizsai, a letenyei és a novai járárok tartoznak, a szakszolgálat teljesítésével megbízott szakközeg *Guzmán* *Dénes* szőlészeti és borászati felügyelő, székhelye Csáktornya. A VI. kerületet a tapolcai

sümei, keszthelyi, zalaszentgróti, zalaegerszegi és pacsai járások alkotják. Szakközege a tatolcai m. kir. vincellérséke igazgatósága.

A munkaadók és munkások figyelmébe. A földművelésügyi m. kir. miniszter megkeresésére a kereskedelemügyi m. kir. miniszter a mezőgazdasági munkásoknak vasuton való utazása érdekében akként intézkedett, hogy a m. kir. államvasúton, valamint mindazon hazai vasúton, melyeknek díjszábaiban a legalább tizenegy együtt utazó, vagy legalább tíz munkás kedvezményes menetdíját megfizető mezői- és szőlőmunkások részére községi bizonyítvány előmutatásának feltétele mellett a III. kocsiosztályban főláru menetdíjkedvezmény volt biztosítva, ugyan-e kedvezményt a nevezett munkások f. évi június hó 15-étől kezdve, a fent megjelölt körülmények között, munkás igazolványaik egyszerű felmutatása alapján, azonban minden egyéb községi bizonyítvány követelésének teljes mellőzésével, igénybe vehetik. Ez intézkedés a mezőgazdasági munkásokat kétség kívül nem nem csekély fáradságtól, utánjárástól, és költségtől fogja megkímélni.

Az igazgatósági és felügyelőbizottsági tagok adója. A közigazgatási bíróság döntvénye szerint a törvényhatósági bizottság és a községi képviselőtestület legtöbb adót fizető tagjai névjegyzékének összeállításánál a nyilvános számlára kötelezett vállalatok és egyesületek (résztvénytársaságok, szövetkezetek) igazgatósági és felügyelő bizottsági tagjainak és alkalmazottainak javára, ha egyenlőleg nevékre van kivétel, illetőleg előírva, az a hitelesen igazolt egyenes állami adó is számba veendő, melyek illetményeik, jelenléti jegyeik, nyereségjutalékaik és egyéb díjaik után a fennálló törvények szerint a társulat köteles beszolgáltatni.

Hirdetmény.

Gógánfa község előljárósága részéről közhírré tétetik, hogy Gógánfa község vadász területe a

f. évi június hó 18-án reggeli 9 órakor

Gógánfa község irodájában 1898. évi augusztus 1-től 6 egymás után következő évekre nyilvános árverés útján bérbe adatni fog

Az árverési feltételek Gógánfa község bírájánál betekinthetők

Gógánfán 1898. évi jun. 8-án.

Kumert Sándor
jegyző.

Simon József
bíró.

1-ső huzás már
1898. június 15-én.
2-ik huzás
1898. szeptember 15-én.

1 forintért 2

huzásra érvényes

**kolozsvári szeretetház
sorsjegyei**

160000 korona értékben.

Kaphatók: a rendezőbizottságnál Koloz-vártt és Rechnitzer J. és fiánál Sümegen.

A helyi (Civ. 20) §-a 2-ik pontja értelmében előjogosult.

Hirdetések

a Sümeg és Vidéke

részére

jutányos áron felvételnek a kiadóhivatalban.

2512 sz 1898.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümegi kir. járásbíró, mint alkvi hatóság közhírré teszi, hogy Gombár Józsefné Görvig Julianna végrehajthatónak Csik Rozália végrehajtható elleni 40 fit tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtható ügyében az árverést a sümegi kir. járásbíró területén levő szegvári 17 sz. 1-ikben A + alatti 1/2 részben Gombár Julianna és 1/2 részben Csik Rozália tulajdonánál felvett 1 sor 88b hrsz. ingatlanra 50 fit; 2 sor 114a hrsz. ingatlanra 29 fit; 3 sor 151b hrsz. ingatlanra 49 fit; 4 sor 193a hrsz. ingatlanra 50 fit; 5 sor 274b hrsz. ingatlanra 57 fit; 6 sor 2831 hrsz. ingatlanra 59 fit; 7 sor 330a hrsz. ingatlanra 30 fit; 8 sor 371b hrsz. ingatlanra 15 fit; 9 sor 401b hrsz. ingatlanra 9 fit; 10 sor 404a hrsz. ingatlanra 8 fit;

11 sor 431a hrsz. ingatlanra 9 fit; 12 sor 463a hrsz. ingatlanra 30 fit; 13 sor 518b hrsz. ingatlanra 5 fit; 14 sor 615a hrsz. ingatlanra 17 fit; 15 sor 668b hrsz. ingatlanra 1 fit; 16 sor 707a hrsz. ingatlanra 27 fit; 17 sor 718a hrsz. ingatlanra 44 fit; 18 sor 767b hrsz. ingatlanra 53 fit; 19 sor 819b hrsz. ingatlanra 23 fit; 20 sor 833b hrsz. ingatlanra 48 fit; 21 sor 861a hrsz. ingatlanra 30 fit; és 22 sor 950b hrsz. ingatlanra 39 fit ezennel megállapított kikialtási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1898. évi augusztus hó 9-ik napján délelőtt 10 órakor Szegvár község házában megtartandó nyilvános árveresen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fog

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% vagyis 5 fit, 2 fit 90 kr, 4 fit 90 kr, 5 fit, 5 fit 70 kr, 5 fit 90 kr, 3 fit, 1 fit 50 kr, 90 kr, 80 kr, 90 kr, 3 fit, 50 kr, 1 fit 70 kr, 10 kr, 2 fit 70 kr, 4 fit 40 kr, 5 fit 30 kr, 2 fit 30 kr, 4 fit 80 krt, 3 fit, 3 fit 90 krt, készpénzben vagy az 1881 tc 42 §-ában jelzett artoyanimalszámított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt 5 sz. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni avagy az 1881 LX t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság: Sümegen, 1898 május hó 18-ik napján. Szerdahely kir. aljbíró.

Százazelei a
családoknak iszzák
előszeretettel
naponta a

Eljen! éljen!

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé.

Mentes a baktévénak egészségre ártalmas alkatrészeltől. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során át fájókat és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkülönbözőbb pótléka a baktévénak, valamint ajánlásra legmáltább vegyületek is annak. Tekintettel az egészségre és takarékosságra, a valódi Kathreiner-nak többé egy háztartásból sem szabad hiányoznia.

Ovás az értéktelen utánzatoktól.